

Arbeid medens det er dag!

Meddelelser fra og om indremissionen

Formand: Pastor E. W. Hanson. Sekretær: Pastor O. C. Caspersen, 264 Gehar Ave., Minneapolis, Minn.
Ansøffer: Pastor R. R. Lund, 1912 South 4th St., Rockford, Ill.

Indberetning

fra Board of Home Missions
(Fortsat fra forr. nr.)

Om forslutninger av prester

Underteegnede ber om tillabelse til at navne en sak som længe har ligget mig paa hjerte. Med litt fjenhskap til arbeiderne og arbeidsmarnene fan det ikke undgoers at bli opmerksom paa at et ombytte av arbeider, især i landdistriktene, ja, vel ogsaa i byene, vilde være meget gunnlig. Naar en prest skal holde paa i aarevis og tale til de samme mennesker paa de samme smaa steder, da vil der av den blotte ensformighet lagge sig over arbeideren en mere eller mindre sjælar sløvet baade i aand og hjerte; hos menighetene fan her ogsaa opstaa en særlig av fjeslomsbet til at se den samme prædikanst og høre den samme røst søndag efter søndag, aar efter aar. Et og andet fan jo foretas og blir ogsaa gjort, som brøter ensformigheten, saa som særlige møter og inndbudne talere, for saa at gaa tilbake til den samme dur igjen. Følgen blir tillust at menighetene blir trøge og fje, og presten blir trøge og fjed og aandtrøtt og slap. Og saa liden arbeidet. Stemmer det saa en frute paa traaden, som det gjerne vil gjøre naar folk fieder sig og er trøtte og utilfredse, da blir situationen nærpaa utholdelig og en vaffer dag briffier det noget sted. Saa fan det se noget som fan lette arbeidet tilbake for lange tider.

Til at avhjælpe en saadan tilstand burde det være lettere for prestene at bytte arbeidsmark. Det fan bringe formelse i sind og aand bare ved at søe forandring, selv om det ikke alltid er en forandring til det bedre i alle maater. Nu vil nogen si at det staar jo frit for en prest at resignere og reise, og en menighet fan jo be sin prest uten av resignare om den mener det er paafraøvet for arbeiders skuld. Men man vet jo at slikt er lettere sagt end gjort. En prest fan resignare naar han faar fald noget hebs ifra; det er ikke saa littel for ham at gjere det ellers, især hvis han har familie; det skjøner jo alle. Dertil gaar jo ogsaa bare meget nedig en menighet tilberets og sier os sin prest uten noen de mest toingende omslensbigheter. Den vil ikke gjerne gjere det av hensin til sig selv; for den menighet som har sagt os sin prest, uten av helt preslerende grunde, skal nok finde at den vil komme i nofsaa store vanskeligheter. Paa den anden side vil den prest som er avsat av sine menigheter, som regel, aldrig mere saa noget fald, uten det skulde være under saadanne søregne omslensbigheter, at en ugubelig majoritet har avlat presten forbi han var en allfor krefftelig prædikanst; slikt har jo ogsaa vært.

Erkjendes det at et saadant ombytte av prester paa indremissionensmarken vilde være at anbefale (og det tænkes jo ikke her paa mere) blev det spørsmaal om hvem som skulde foreslaa og ordne med tilltet. For nogen maatte ordne med det. Prestene hos os er meget kundne

i saa maate. De fan ikke søe sig et andet fald, men maatte vente til fald kommer om de aldrig faa meget trar de burde farandre birkefelt. Nogen vil si at Board of Home Missions fan jo stille med dette saa godt de formaar. Jo, det kunde det vel, men ikke søe et aarmerste gir sin billigelse tillkjende; ellers vilde lyret usikkert sig for en store frit for anmasselse av autoritet selv om det mente det aldrig saa vel og gjorde sit aller bedste. Board of Organization sammen med formanden (ja formanden vilde jo være med ogsaa i Board of Home Missions) funde jo ogsaa ordne med saadant ombytte hvis det ønskedes. For det maatte lagges vekt paa dette, „om det ønskedes,“ — ønskedes baade av prest og menighet, og begge parter maatte ha anledning til at henvende sig til vedkommende fomite eller board i anledning i saken.

Det er saa mange fordelser som funde fremholdes ved en saadan ordning som ikke fan ganes ind paa her. Sifferet er det at det vilde bidra til arbeiders fremgang og velfit, ikke mindst her hvor arbeidet staar i stampe og ingen vei kommer. Det vil forhønsentlig bli anledning til at uttale sig nærmere om spørsmålet, hvis indstillingskomiteen kommer med et punkt i lafen, som den bør gjere, eller et forslag skulde komme umiddelbart fra forsamlingen.

De ordninger

Det maatte vel sies at det nord indremissionsarbeide ved de senere begivenheter er vært ind i nye spor. Siden Den Lutheriske Kirkeliste blev en part av The American Lutheran Conference er en av de omraader som der skal samarbeides paa ogsaa indremissionen. Denne Conference utgjør som bekjent en sferation, — eller ialfald begynner det at anta form av en sferation, utaget den oprindelg var tænkt at skulle være en klot og bar konferente, — og er, eller skulde være, en særlig sammensatt organisation for samarbeide paa visse steder. Den bestaar av fem lutheriske kirkeksamfund, hvorav fire kirke er den ene.

Denne Conference er dog ikke det første forsøk paa at foordnere, eller samordne, indremissionsarbeidet blandt os. Først der var nogen Conference var der her i Minneapolis opprettet et saakaldt Interdenominational Home Mission Council. Dette bestaar av representanter fra de forskjellige lutheriske indremissionsboards som arbeider i nordvesten. Bort hørd er da ogsaa, og har hele tiden vært, representent i dette council. Der har vært fire representanter fra hvert missionsfure. Det er sels fire med, og dette council bestaar saaledes av 24 mand. Det møter flere ganger om aare og diskutere og avgi spørsmaal som berører vore særlige interesser. Det er dette council som hittil har vist sig at være av størst praktisk vord for os. For selv om det i nogen grad berører os alle heri at vi har saadanne beholde arbeidsmarkter for og selv, som for eksempel lise her i Minneapolis, og det samme vil bli tilfælde andre steder hvor vi ellers vilde saa konkurranter lise ind paa livet. Si har saaledes saad marken for os selv i Elmwood, nordst Minneapolis, i Columbia Heights, ogsaa i nordst Minneapolis, i Nokomis Heights og i Augsburg Park i syd Minneapolis. Paa alle disse steder er vi littet mot at saa andre lutheriske kirker og menigheter lise ind paa os. Befingelsen for os som for de andre er at vi ogsaa tar vare paa den mark vi har faad.